

חַת־ת לַיּוֹם שֵׁשִׁי פְּרָטוֹת בְּאֵר עֵרֵב שַׁבַּת קוּדֹשׁ ט' שְׁבַט, ה'תשפ"ד

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיַד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בְּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִׁי

בְּדִיוֹק בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, ה' מִתְחִיל אֶת מַכַּת בְּכוֹרוֹת. פְּרָעָה שׁוֹלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָר שִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם!
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹוֹקְחִים בְּצַק, אֶת הָאָרוֹן שֶׁל יוֹסֵף, וְעֲצִים לְבִנְיַת הַמִּשְׁכָּן. מִכָּאן וְלִהְבֵּא, יִקְרָא הַלַּיְלָה הַזֶּה, לַיַּל
שְׁמוֹרִים- הַלַּיְלָה שָׁבוּ ה' שָׁמַר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

בְּדִיוֹק בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, ה' הָרַג אֶת כָּל הַבְּכוֹרוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - הַבְּכוֹרוֹת- הַבְּנִיּוֹת. (כּוֹלֵל הָעֶבְדִּים
הַלֵּא יְהוּדִים) וְגַם אֶת בְּכוֹרוֹת הַבְּהֵמוֹת וְהַחַיּוֹת. הַבְּכוֹר הַיְחִיד שֶׁלֹּא מָת, הָיָה פְּרָעָה. כִּיּוֹן שֶׁה' רָצָה
שֶׁהוּא יִרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁל קְרִיעַת יַם סוּף.

פְּרָעָה הַעִיר אֶת כָּל הַמִּצְרַיִם, וְכֻלָּם רָאוּ שֶׁהַבְּכוֹרוֹת מָתוּ: בְּכָל בַּיִת, הָיָה לְפָחוֹת מֵאֶחָד. כָּל מִצְרַיִם
הִתְמַלְּאוּ בְּבִכּוּיָהּ!

פְּרָעָה רָץ מֵהָאָרְמוֹן בְּאִמְצַע הַלַּיְלָה, כְּדִי לְמַצּוֹא מִיָּד אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן! הוּא אָמַר לָהֶם שְׁכָל הַיְהוּדִים
צְרִיכִים מִיָּד לְצֵאת מִמִּצְרַיִם, כּוֹלֵל הַמְּבֻגְרִים, הַיְלָדִים וְכָל הַבְּהֵמוֹת שֶׁלָּהֶם! חֶלֶק מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲשָׁשׁוּ
לְצֵאת לְמִדְבָּר, אֲבָל הַמִּצְרַיִם אָמְרוּ לָהֶם לְהִזְדַּרֵּז וּלְלַכֵּת!

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה זְמַן לְאִפּוֹת לָחֵם בְּבִקְרָה, אִזּוֹ הֵם פְּשׁוּט לְקַחוּ אֶת הַבֶּצֶק, לֹא אִפּוּי, וּשְׂאִרְיוֹת הַמִּצָּה
וְהַמְרוֹר מְקֻרְבֵן פֶּסַח. הֵם נִשְׂאוּ אוֹתָם עַל גִּבָּם מִכִּיּוֹן שֶׁרָצוּ לְשֵׂאת עַל גּוֹפָם מִצְוָה. הֵם בִּקְשׁוּ מֵהַמִּצְרַיִם
אֶת הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וּבְגָדִים לְדַרְךָ, וְאוֹתָם הִנִּיחוּ עַל הַחֲמוֹרִים. גַּם הַנְּשִׂיּוֹת לְקַחוּ אִתָּם תַּפִּים, בְּגָלֵל שֶׁהוּן הָיוּ
בְּטוּחוֹת שֶׁה' יַעֲשֶׂה נִסִּים וְהֵם רָצוּ לְהִיּוֹת מוֹכְנוֹת לְשִׁיר וְלִשְׁמוּחַ!

מֹשֶׁה דָּאָג שֶׁהָאָרוֹן שֶׁל יוֹסֵף יוֹצֵא מֵהַנִּילוֹס, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ, הִבִּיא גַם אֶת הָאָרוֹנוֹת שֶׁל הַשְּׁבֻטִים
הָאֲחֵרִים. הַיְהוּדִים הִבִּיאוּ אֶת הָעֲצִים שֶׁיַּעֲקֹב נָטַע, כְּדִי שִׁשְׁמֹשׁוּ אוֹתָם מֵאָחַר יוֹתֵר לְמִשְׁכָּן.

ה' שָׁלַח מַלְאָךְ כְּדִי לְהַרְאוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָאֵן לְלַכֵּת. כָּלֵם יִצְאוּ מֵרַעַמְסֵס, לִיד גֶּשׁוֹן, לְמִקּוֹם שֶׁנִּקְרָא
סְכוֹת, לִיד יַם סוּף. מֹשֶׁה סָפַר אֶת הַיְהוּדִים וְהָיוּ שָׁם כ 600,000 גְּבָרִים מֵעַל גִּיל 20 (קְבוּצָה שֶׁל עֵרֵב רַב

שרצתה להצטרף ליהודים, גם היא הגיעה!).

בסכות, בני ישראל אפו את הבצק למצות. המצות האלה הספיקו לבני ישראל למשך חדש, עד שהמו, התחיל לרדת!

אם תספרו, תוכלו לראות שבני ישראל היו בגלות בדיוק 430 שנה מאז ברית בין הבתרים 210 שנים במצרים. ובדיוק בסוף ה' הוציא אותם. הם לא נשארו בגלות אפילו דקה אחת יותר ממה שהם היו אמורים להשאר.. הלילה הזה נקרא מכאן ואילך, "ליל שמורים" – הלילה שבו ה' שומר עלינו.

בסיום החמש של היום, ישנן עוד הלכות הנוגעות לקרבן פסח: רק יהודים שמאמינים בה יכולים לאכול מקרבן הפסח. או עבד ששייך ליהודי. אבל כלם צריכים להיות נמולים (שיש להם ברית מילה), אסור לשבר שום עצם מהקרבן.

כל היהודים קימו את מה שה' צוה עליהם.

תהלים / יום ט' לחדש פרקים מ"ט- נ"ד

בתהלים של היום, בפרק נ"ג מדבר אודות החרבן של בית המקדש השני. בסוף הפרק דוד המלך אומר שהוא מקנה שה' ישמר את היהודים: **"מי יתן מציון ישועת ישראל"**.

הפסוק הזה נכתב בתהלים פעמים. פעם ראשונה בפרק י"ד ובפעם השנייה בפרק הזה.

המדרש אומר ששתי הפעמים בהן כתוב "מי יתן" – מקוים שה' יתן את הגאולה תואמות לשני המקומות בתורה בהם כתוב "מי יתן".

במקום אחד בתורה ה' אומר שהוא מקנה שליהודים תהיה יראת שמים ("מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי") ובמקום אחר, משה רבנו מקנה שכל היהודים יהיו נביאים ("מי יתן כל עם ה' נביאים").

המדרש אומר ששני הדברים המופיעים בפסוקים האלו יתגשמו, כאשר משיח יבוא – וכל היהודים יהיו נביאים ויהיו בדרגה הגבוהה ביותר של יראת שמים.

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ח (ט' שבט שנה מעוברת)

אפילו אם למישהו אין זמן או לא יכול לחשב עד כמה ה' גדול כדי שיקבל חיות והתלהבות בקיום המצוות, עדין ישנה דרך עבורו, להתלהב ולקיים את כל המצוות למרות שזה לא קל!

כיצד? בתוך כל יהודי ויהודי, ישנה אהבה חזקה לה! היא בדרך כלל מסתרת, ולכן היא נקראת, אהבה מסתרת. האבות אהבו את ה' וזה עבר בירושה לכל אחד מאתנו! אם נעורר את האהבה המסתרת, קיום מצוות יהיה לנו קל ומרגש!

היום האדמו"ר הזקן מספר לנו על החלק של הנשמה שלנו שבו מסתתרת האהבה – היא נקראת החכמה של הנשמה (אם אתם זוכרים, חכמה היא החלק הגבוה יותר מחלקי הנשמה). זה החלק של הנשמה שעושה שליהודי תהיה אמונה בה'. (כל יהודי מאמין בה', לא רק צדיקים או אנשים שלומדים הרבה תורה) החלק הזה של הנשמה, הוא המקום הכי נח, בבכיול, לה'. משם, האור של ה' מאיר לחלקי הנשמה האחרים של היהודי.

כה, יחד עם האמונה, יש לנו אהבה חזקה לה', אהבה מסתרת. אנחנו יודעים שזה חייב להיות חזק בגלל שזה מגיע מהחלק של הנשמה שבו ה' מרגש הכי הרבה!

אנחנו יכולים באמת לראות עד כמה האהבה המסתרת היא חזקה על ידי שמיעת ספורים של יהודים שמסרו את נפשם על קדוש ה'. זו מצוה למסור את נפשנו ואפילו להיות מוכנים למות (חס ושלום) על עברות מסוימות. הייתם חושבים שרק יהודים מאד קדושים יספיקו להקריב את חייהם

בשביל ה'. אבל לא- אפלו יהודים מאד פשוטים, אפלו יהודים שקימו רק קצת מצוות ולא ידעו הרבה על יהדות, היו מוכנים למות על קדוש ה'!
זה בגלל האהבה המסותרת, בגלל שגם היהודים האלה אהבו את ה' כל כך שהם לא יכלו לדמיין את חייהם בלי ה'.

היום יום / ט' שבט

באשר הרבי הרש"ב, סיים ללמד את כל הש"ס בפעם השלישית, אמר מאמר על עריכת "סיום" באשר מסיימים חלק מהגמרא (מסכת).

מחר, י' שבט הוא יום היארצייט של הרבנית רבקה, סבתא של הרבי הרי"ץ. הרבי אומר לנו משהו על היארצייט שלה: בשנה אחרי שהיא נפטרה, הרבי הרש"ב (בנה) סיים ללמד את כל המשניות בזמן סיום אמירת הקדיש (אחרי 11 חדשים מהפטירה) וביום היארצייט, הוא סיים את כל הש"ס!

אחת הסבות מדוע אומרים משניות אחרי שמשהו נפטר היא בגלל שהמלה משנה, אם נשנה את סדר האותיות, נקבל את המלה נשמה. ויהודי, שאומר כאן בעולם הזה משניות, זו זכות גדולה עבור הנשמה שלזכותה אומרים. זו גם הסבה מדוע אומרים משניות ביום היארצייט, ובעז"ה מחר אנחנו נאמר משניות שמתחילות עם אותיות שמו של הרבי הרי"ץ. היות וזה קשור לרבי הרי"ץ, זו זכות גדולה עבורנו, לעשות משהו שיחבר אותנו עם נשמת הרבי הרי"ץ.

ספר המצות / מצות לא תעשה רנ"ב

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"ב**, היא אותה מצוה כמו אתמול, עלינו להיות זהירים במיוחד שלא לומר דברים העלולים לצער את הגר.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים כ"ח, כ"ט, ל'

היום לומדים עוד הלכות על קנייה מכירה על פי דרך התורה. הקנייה והמכירה צריכים להתבצע באופן המדיק ביותר, כדי להתרחק בכל האפשר מגזל.

פרק כ"ח - לומדים על גדל השדה באשר מוכרים אותו. האם אבנים בשדה נחשבות כחלק מהמדות שמוודדים?

פרק כ"ט - לומדים על אנשים שאינם נחשבים אחראים מספיק כדי לקנות או למכור. לדגמה, לילד בדרך כלל אסור למכור או לקנות. אולם ילד מעל גיל שש מתר בקנייה ומכירה אם הוא זקוק לכסף, רק אם בית הדין מודא שהוא מבין מה הוא עושה.

פרק ל' - מלמד על שליח הקונה או מוכר עבור אדם אחר, וגם מה קורה אם מישהו קונה או מוכר בשבת, זוהי עברה ובית הדין מעניש אותם, אבל עדן מכירה היא מכירה.

זרכי החסידות / ערב י' שבט

מנהג חשוב לי' שבט הוא לכתב לרבי פ"ב.

אם היתה לכם הזכות לראות את הרבי, יש לעצם את העינים ולהזכר בהתבוננות שלנו ברבי. אם לא, כדאי להסתכל בתמונה של הרבי.

כמוכן שרצוי להשתדל ולשלח את הפ"ב לרבי מיד ב'י שבט, אבל אם לא יכולים, חסידים נהגו להניח

את הפ"נ בתוך ספר עד שיוכלו להביא אותו אל הרבי.

למה אנחנו כותבים פ"נ לרבי? האם אנחנו לא אמורים להתפלל ישירות לה? מדוע אנחנו מבקשים ברכות מהרבי?

אם נתבונן סביבנו, נראה שישנם אנשים רבים ושונים. ישנם אבות, אמהות, מורים וחברים, אנשים מבגרים וצעירים, שומרי מצוות ושאיתם עדין, נראה שישנם כל כך הרבה יהודים! אבל אנחנו בעצם רק מסתכלים על הרבה גופים. באמת לכל יהודי יש חלק מנשמה אחת גדולה! הנשמה הגדולה גם היא כמו אדם, יש לה ידים ורגלים. לחלק מאתנו ישנו חלק מהנשמה שהוא "הרגל" של הנשמה, כמו אנשים שמקימים הרבה מצוות אבל אינם תלמידי חכמים. הראש של הנשמה הגדולה הוא הרבי! ה' עשה שהרבי יוכל להראות לנו איך להתנהג, ואיך לחבר את כל הנשמה לה'.

אם אדם נפגע בזרת של הרגל, הוא יודע על כך ומרגיש את זה בראש שלו. באותו אופן, אם משהו מפריע לנו, הרבי גם הוא מרגיש את זה. היות והרבי קרוב יותר לה', אנחנו מבקשים מהרבי לבקש מה' לתת לנו את מה שאנחנו צריכים.

תפלה / ולירושלים (חלק ב')

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בברכת "ולירושלים" בתפלת שמונה עשרה, מבקשים מה' להחזיר אותנו לירושלים. משמעות עמוקה יותר לברכה הזו היא הבקשה מה' לחזק את ירושלים שנמצאת בתוך כל אחד מאתנו.

ירושלים היא לא רק עיר על המפה, היא משהו בלבנו של כל יהודי. התוספות כותב שירושלים מרכבת משתי מלים: "יראה - שלם". יראת שמים משלמת. בתפלת "ולירושלים" אנו מבקשים מה' לעזור לנו להגיע לדרגה הגבוהה ביותר של יראת שמים, כך נוכל להיות יהודים כמו שה' רוצה שנהיה. יראת השמים שלנו תהיה משלמת כאשר משיח יבוא. הרבי מהר"ש אמר פעם, שבכל פעם שיהודי מבקש יראת שמים, ה' תמיד יתן לו!

גאולה ומשיח / שלום מביא גאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בי"ט בסלו תשי"א, הרבי הציג לחלק את המשניות ולסים אותן לפני י' שבט. כל אחד צריך לקחת על עצמו 5 פרקים. בי' שבט באותה שנה, הרבי ערך סיום והסביר את הקשר בין המשנה האחרונה מסדר המשניות למשנה הראשונה מסדר המשניות. המשנה האחרונה היא שה' מצא שהבלי שמביא הכי הרבה ברכה לעם ישראל הוא השלום - "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום".

התחלת סדר המשניות היא על אמירת שמע ישראל בלילה ובבקר: "מאימתי קורין את שמע בערבית" "מאימתי קורין את השמע בשחרית" כאשר משתמשים בסיום של המשניות ומחלטים שיהיה שלום, כך נוכל לקבל גם את הנאמר בתחלת המשניות, להיות מסגלים לקרא שמע בלילה ובבקר. אמירת שמע משמעה להכיר בגדלות ה'. כאשר עושים שלום, אפשר לראות את הטוב של ה' בלילה (בחשכת הגלות) וגם ביום (בזמן הגאולה כאשר החושך יהפוך לאור).

(ראה לקוטי שיחות חלק ב' עמוד 502)